

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Filharmonie na Vltavské
Diplomant: Bc. Anna Seimlová
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Atraktivní téma nové budovy pro mezinárodně uznávané těleso České filharmonie rezonuje v naší společnosti s proměnlivou intenzitou posledních dvacet let. Jednou z lokalit, která se v souvislosti s výstavbou často skloňuje, je právě prostor stanice metra Vltavská ve vazbě na rozvojovou lokalitu Bubny. V minulosti vznikly pro tuto oblast některé studie, z nichž zatím nejčerstvější od dvojice Müller – Reimann si Anna zvolila jako výchozí urbanistický podklad. Přejímá z ní jak základní funkční a objemové rozvržení, tak zejména změnu organizace dopravy, která vymezuje nový veřejný prostor mezi objektem Filharmonie a palácem Elektrických podniků. Stavební program vychází z pracovního materiálu prof. Masáka, modifikovaného současnými požadavky gremiální rady IPRU o doplnění kulturně vzdělávacích funkcí pro oživení objektu mimo jeho hlavní účel.

Anna se svého úkolu zhostila s odvahou, určila jasný konstrukční systém, definovala vertikální komunikační jádra a polohu obou sálů v objemu budovy. Dvě podzemní podlaží věnovala garážím a nejvyšší tři potom „holešovickému bloku“ s vnitřním atriem. Vědoma si požadavků na parametry sálu zvolila pro něj tzv. shoebox konstrukčně dilatovaný od hlavního nosného systému budovy. Přestože věnovala značné úsilí tvorbě komfortního a funkčního zázemí pro členy hudebních těles a stejně tak pro veřejnost, právě v provozních vazbách a jejich výsledných prostorových parametrech spočívá největší slabina návrhu. Dispozice jsou v půdorysech zdánlivě vyřešeny, řezy však ukazují jeho schematičnost a odhalují slabiny zejména ve vstupních partiích, kde návštěvník kromě eskalátorů nedostává jiný impuls, který by mu zprostředkoval vědomí existence sálu jako srdce budovy. Mluvím-li o schematičnosti, zůstává, bohužel, také v pojetí vlastního sálu, kde vnímám rezervy v jeho výsledném „usazení“ do systému budovy. Ačkoli akustika a křivky viditelnosti jsou principiálně v pořádku, vztah mezi podlahami sálu a foyer, stejně jako zázemí a podia by zasloužil větší péči, což by se projevilo mimo jiné rovnoměrnějšími parametry vstupů do sálu, respektive úniků ze sálu.

Vnější charakter objektu shledávám adekvátním významu a postavení budovy v kontextu místa, kladně hodnotím lávku pro pěší a pobytové molo při břehu Vltavy, naopak ne zcela přesvědčivé je řešení vjezdu do garáží a zásobování.

Anna věnovala diplomnímu projektu značné úsilí a penzum odvedené práce je zřejmé. Často se však dostávala do situace, kdy ji „nepovinné cviky“ vracely hodně na začátek a tím omezovaly čas na podstatu úkolu. Výsledné provedení návrhu se tak může jevit jako ne zcela zvládnuté. Přesto jsem přesvědčen, že splňuje parametry umožňující obhajobu diplomového projektu, který doporučuji přijmout a hodnotím jej stupněm D.

Tomáš Hradečný

V Praze 12. 1. 2019